

En hälsning från oss på

ABRIGO

juni 2023

Vänner och medarbetare,

Nu har vintern kommit till Brasilien! En underbar tid då dagstemperaturen sällan överstiger 30 grader, och kvällarna är svala. Igår satt jag på en uteservering och såg folk i ylletröjor och mössor vandra förbi. En kvinna hade satt en hundfilt på sin pudel, men så hade också temperaturen fallit under 18 grader!

Jag hade två väskor med fina täcken Abrigo som qviltats i Borås och Falköping. Extra välkomna eftersom vi de närmaste månaderna väntar fem nyfödda. Den här gången stannar jag fyra veckor på Abrigo för att planera arbetet tillsammans med våra anställda. När Du läser detta är jag just återkommen till ett Göteborg, med nästan tropisk värme.

Med Key Growth in i arbetslivet! Renata var en av de första flickorna som fick hjälp. Under åren på Abrigo gjorde hon stora framsteg i studier, men hennes släkt är av romsk tradition och motsatte sig fortsatta studier. 30 år senare, med vuxna barn, tog hon kontakt med oss. Längtan efter att få studera var fortfarande lika stor. Efter grundläggande studier i sjukvård gör hon nu sin praktik genom stöd från **Key Solutions**.

Det norska arbetsledarsyndikatet **Lederne** har de senaste 10 åren stött Abrigos arbete med 1.8 miljoner kronor. Vi minns också med glädje flera besök från Lederne på Abrigo. Förra veckan var jag inbjuden till Ledernes konferens i Oslo för att tala om vårt arbete. Det var med stor glädje och stolthet som jag inför 150 deltagare fick framföra vårt tack – och visa på de resultat som vi uppnått och uppnår.

Stöd Abrigo genom Minnesblad och Hyllningsblad!

Beställ via vår hemsida (där också Du själv kan skriva ut ett blad) www.abrigo.se eller via mail till info@abrigo.se

Abrigo, Rio de Janeiro, och Göteborg, den 10 juni 2023,

Washington Silva
Insamlingsansvarig

Möten och Samtal:

Lúcia Christina, 42 år, bodde de på Abrigo 1997 - 1999

Jag hade inte hört från henne på 25 år. Men så en dag i maj fick Abrigo ett telefonsamtal. Lúcia Christina hade sökt efter Abrigo på nätet och hittat vårt telefonnummer. Och nu ville hon besöka oss för att återse den plats där hennes liv fick en ny vändning. Och för att berätta.

Hon bor i Duque de Caxias, en förortskommun som vårt Itaboraí – men med nästan 100 kilometers avstånd. Vi bestämde en lördag, och efter tre bussbyten kom hon fram. Vi visade henne runt och visade på utvecklingen under de 25 år som gått. Och sedan slog vi oss ner och jag bad henne berätta om sitt liv, hur det varit och hur det blev och vad Abrigo betytt. ”Man kan verkligen säga att min familj var mycket fattig. Det var inget som man tänkte på när man var barn. Det som ständigt var närvarande var tanken på hur man skulle få något att äta. Jag är äldst av 10 syskon, och mina föräldrar var analfabeter. Min pappa,

som var mycket sträng, tillät inte att vi gick i skola. Barn skulle arbeta, inte slösa bort tid på onyttigheter, ansåg han. Han dog när jag var 14 år och mamma lämnades ensam med 10 barn. Socialnämnden gav oss en låda baslivsmedel varje månad, under förutsättning att vi sattes i skola. Jag tyckte skolan var spännande och blev snabbt uppflyttad till årskurs tre.

När jag var 17 år blev jag samman med en pojke. Jag blev gravid. Han lämnade mig. Och jag lämnade min familj. Jag blev inte bortvisad. Det var mitt eget val. Det fanns inte plats för ännu ett barn. Jag måste klara mig själv. Men att klara sig själv var svårare än jag trott. Jag hade ingen fast plats att bo och försörjde mig genom att sälja godis. Jag vet inte hur det skulle slutat om jag inte träffat en kvinna som berättade om Abrigo. Jag hade inget att förlora så jag tog mig hit. Och på Abrigo fick jag bostad, uppehålle och medicinsk hjälp. Men framförallt uppmuntran att studera! Om Abrigo inte tagit emot mig hade jag inte haft någonstans att ta vägen. Jag hade fått bo på gatan, lämna mitt barn till barnhem, dra mig fram genom att tigga.

Strukturen här på Abrigo är fantastisk! På Abrigo blir kvinnor involverade i sin egen förändring i en positiv atmosfär, med vägledning och uppmuntran. Och det behövs, för vi kvinnor bär på många bekymmer; känslan av att vara övergivna, att sakna familj, hem, utbildning. Utbildning är grunden för allt som sker på Abrigo. Tre gånger i veckan hade vi samtalsgrupper om hygien och barnavård, politik och samhälle och kvinnors rättigheter. På förmiddagarna kämpade vi med att uppnå målet att slutföra grundskolan och på kvällarna deltog vi i yrkeskurser. Abrigo erbjuder verkligen inte ett enkelt liv, men hjälpte oss att förstå att vi förändras genom våra egna insatser.”

”Vad skulle Du, Lúcia Christina, vilja säga till de kvinnor som idag söker hjälp på Abrigo?”

”Tag chansen! Här på Abrigo får du alla möjligheter att upptäcka vem du är, vad du kan och hur du förändrar ditt liv. Men för att lyckas måste du själv dela i kampen. Förbered dig på, att det kommer att bli långa dagar med hushållsarbete, studier, yrkeskurser, samtalsgrupper – men du kommer alltid att vara omgiven av människor som stöder och uppmuntrar.”

”Och hur blev ditt liv Lúcia Christina?”

”Jag lämnade Abrigo med min dotter Nathalia, med en grundskoleexamen och med en övertygelse om att jag skulle ta mig igenom gymnasiet. Jag försörjde oss som städerska och slutförde gymnasiet genom kvällsstudier. Och sedan gjorde jag högskoleexamen, kom in vid första försöket och tog en examen i pedagogik. Jag arbetade på en skola och träffade en man som delar mina ideal. Vi har två barn tillsammans, Gabriel, 18 år och sladdbarnet Alice, 4 år.

Jag var inte helt nöjd med min uppgift som pedagog. Det kändes som om något fattades, så jag tog ännu en examen, denna gång som psykolog. En perfekt kombination, som lett mig till en chefstjänst i den kommunala skolan. Vi var 14 sökande till tjänsten. Jag var den enda som kombinerat pedagogi med psykologi, och skolnämnden såg det som en bra kombination!

Min familj är mycket engagerad i föreningsliv och församling. Folk säger till mig, det är lätt för dig som är begåvad. Men begåvning hjälper inte om man inte får uppmuntran och hjälp, självförtroende och självständighet. Abrigo har gjort mig, och min familj, till dem vi är idag.

Stefan tillsammans med Lúcia Christina och barnen Nathalia och Gabriel en junidag 2023

Från ett samtal med Stefan Martinsson, lördagen den 3 juni 2023

Abrigo Rainha Sílvia

Plusgiro 90 40 45 – 2 | Bankgiro 904 – 0452 | Swish 123 904 04 52

info@abrigo.se | www.abrigo.se | facebook.com/AbrigoRainhaSilvia